

Sygn. akt IX W 4317/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. M. W.

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2014r. i 21 stycznia 2015r. sprawy

A. M.

c. T. i H. z domu M.

ur. (...) w O.

B. A. (1)

c. M. i W. z domu (...)

ur. (...) w O.

S. C. (1)

s. T. i M. z domu A.

ur. (...) w D.

obwinionych o to, że:

w dniu 26 grudnia 2013r. ok. godz. 22:50 w O. ul. (...) będąc pod wpływem alkoholu, poprzez głośnie rozmowę, krzyk zakłócili spoczynek nocny A. S. (1) ponadto w miejscu i czasie j/w nie udzielili informacji co do tożsamości własnej umundurowanemu funkcjonariuszowi Policji,

- tj. za wykroczenie z art. 51§2 kw oraz art. 65§1 kw

R. C. (1)

s. B. i H. z domu A.

ur. (...) w L.

obwinionego o to, że:

w dniu 26 grudnia 2013r. ok. godz. 22:50 w O. ul. (...) będąc pod wpływem alkoholu, poprzez głośnie rozmowę, krzyk zakłócił spoczynek nocny A. S. (1) ponadto 26 grudnia 2013r. ok. godz. 23:20 w miejscu j/w wprowadził w błąd co do tożsamości własnej umundurowanego funkcjonariusza Policji,

- tj. za wykroczenie z art. 51§2 kw oraz art. 65§1 kw

ORZEKA:

I. **obwinionych A. M., B. A. (1), S. C. (1) oraz R. C. (1)** uznaje za winnych popełnienia zarzucanych im czynów i za to na podstawie art. 51§2 kw oraz art. 65§1 kw skazuje ich na **kary po 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw **zwalnia obwinionych A. M. i S. C. (1) od kosztów postępowania i opłat;**

III. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionych B. A. (1) i R. C. (1) zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie po 100,- (sto) złotych i opłatami w kwocie po 30,- (trzydzieści) złotych;**

IV. wyrok w stosunku do obwinionego S. C. (1) jest wyrokiem zaocznym.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 26 grudnia 2013r. w O. w mieszkaniu nr (...) znajdującym się w budynku na ul. (...) w godzinach wieczornych odbywało się spotkanie towarzyskie, w którym uczestniczyli A. M., B. A. (1), S. C. (1) i R. C. (1). W mieszkaniu znajdowała się również 9 – letnia J. M.. Wymienieni spożywali alkohol, słuchali głośno muzyki i śpiewali.

Około godz. 22 –giej A. S. (1), mieszkająca w sąsiedniej klatce, ale sąsiadująca przez ścianę z wymienionym wyżej lokalem, postanowiła wezwać Policję, bowiem przeszkadzał jej dochodzący z niego hałas, a przede wszystkim była zaniepokojona sytuacją dziecka.

O godzinie 23.00 na miejsce przybył patrol Policji w składzie (...). Udali się do mieszkania zgłaszającej, gdzie rzeczywiście usłyszeli głośne krzyki dochodzące zza ściany. Mieszkanie nr (...) otworzyła kobieta, która poproszona o wylegitymowanie, stwierdziła, iż nie ma takiego obowiązku, bo jest tylko gościem. Osoby znajdujące się w mieszkaniu nie chciały wpuścić funkcjonariuszy do środka, gdy tym udało się już wejść, przebywający tam odmówili podania swoich danych osobowych. Wszyscy znajdowali się po użyciu alkoholu konsekwentnie do końca interwencji odmawiali poddania się badaniom na zawartość alkoholu. Przebywający w mieszkaniu zarzucali policjantom, włamanie, jeden z mężczyzn zadzwonił na numer alarmowy twierdząc, iż przyszli przebierańcy, kobiety straszyły zwolnieniem ich ze służby, jedna z nich powołując się na pokrewieństwo z komendantem , druga znajomość z Prezydentem O.. Ze względu na fakt, iż osoby nie wykonywała pleceń funkcjonariuszy i nie chciały się wylegitymować, funkcjonariusze wezwali kolejny patrol. Funkcjonariusze R. P. (1) i S. R. (1), przybyli ok. godz. 23.30 i wylegitymowali obecnych. R. C. (1) oświadczył, że nazywa się P. F., podał, że urodził się (...) w (...) (...), a mieszka w B. na ul. (...). Dane te nie potwierdziły się w systemie informatycznym. Po pouczeniu o treści art. 65 kw mężczyzna podał prawidłowe dane – R. C. (1) ur. (...) w L., zamieszkały w B. ul. (...) –dane potwierdzono w systemie.

Ze względu na fakt, iż wszystkie osoby były pod wpływem alkoholu, interweniujący przekazali dziecko przybyłej na miejsce koleżance matki I. P..

(dowody: zeznania świadków A. S. k. 68v-69, R. P. k. 69, I. P. k. 69, S. R. k. 69, A. D. k. 94-94v, M. S. k. 94v, notatki z interwencji k. 7-9, raport historii działania k. 74-76, kserokopie notatników k. 77 – 88)

Obwiniona A. M. nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Stwierdziła, iż nie była pod wpływem alkoholu, było to spotkanie towarzyskie podczas którego spożywali piwo. Interwencja Policji było wcześniej niż podano we wniosku tj. około godz. 22.15 – 20. Był włączony telewizor i być może uczestnicy spotkania za głośno rozmawiali. Podkreśliła, iż policjanci do mieszkania weszli bez ich zgody, nie wylegitymowali się, więc oni również nie podali swoich danych.

Obwiniona B. A. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, iż nie była pod wpływem alkoholu, bo brała leki przeciwbólowe. Przyznała jedynie, że we czwórkę wypili jedno piwo. Według obwinionej w momencie wejścia policji, impreza była już zakończona, było już sprzątnięte, a ona właśnie wychodziła z mieszkania.

Obwiniony R. C. (1) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż w momencie rozpoczęcia interwencji już spał, obudziły go krzyki. Twierdził, iż podał swoje dane funkcjonariuszom, nie chciał ich wprowadzić w błąd, być może podał swój adres zamieszkania, a nie zameldowania.

Obwiniony S. C. (1) nie złożył wyjaśnień w sprawie.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom wyżej wskazanych obwinionych, albowiem są one oczywiście sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i ewidentnie zmierzają do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane im wykroczenia.

Świadkowie A. D., M. S. i A. S. nie mieli żadnych wątpliwości, iż w mieszkaniu nr (...) odbywało się spotkanie towarzyskie, które było słyszalne w mieszkaniu obok i odgłosy te zakłócały spoczynek nocny zgłaszającej. Zgłoszenie zostało przyjęte o godz. 22.49.55, a sama interwencja rozpoczęła się o godz. 23.00.19. Kolejności czynności i ich czas wynika z raportu działania, a zapisy w nim przeczą twierdzeniom obwinionej A. M.. W sumie interweniowało czterech funkcjonariuszy, oprócz wymienionych powyżej - świadkowie R. P. (1) i S. R. (1). Wszyscy czterej wyczuwali od obwinionych wyraźny zapach alkoholu, przy czym R. C. (1) był w największym stopniu nietrzeźwy. Obwinieni nie chcieli się poddać badaniu na zawartość alkoholu, zachowywali się agresywnie i nie podali pierwszemu patrolowi swoich danych osobowych. Z tego powodu został wezwany drugi patrol, który z kolei uzyskał dane trojga z nich, natomiast R. C. (1) podał dane zgodne z rzeczywistymi jedynie jeśli chodzi o imię ojca i matki. Wbrew twierdzeniom obwinionego, błąd nie zawierał się jedynie w miejscu zamieszkania. Dane podane przez obwinionego zostały spisane w notatkach i notatce. O nietrzeźwości obwinionych w trakcie interwencji świadczy również fakt, iż przebywając w mieszkaniu dziecko zostało przekazane wczesnej wezwanej osobie trzeźwej.

Świadek I. P. zeznała, iż odebrała od funkcjonariuszy dziecko obwinionej M., po wcześniejszym przebadaniu na zawartość alkoholu. Ona również uczestniczyła w przedmiotowym spotkaniu towarzyskim, ale we wcześniejszych godzinach. Zeznała, iż nie piła alkoholu, nie pamiętała, czy inni w jej obecności spożywali alkohol.

Sąd dał wiarę wymienionym wyżej świadkom albowiem są one jasne, konsekwentne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Zeznania ich znajdują potwierdzenie w dokumentacji załączonej do akt sprawy.

Przedmiotami ochrony określonymi w art. 51 kw są prawo obywateli do niezakłóconego spokoju i porządku publicznego oraz niezakłócony spoczynek nocny, które to nie powinny być zakłócone jakimikolwiek zachowaniami wykraczającymi poza ogólnie czy też zwyczajowo przyjęte normy społecznego zachowania się. Naruszenie tej normy w jej podstawowej postaci określonej w § 1 komentowanego przepisu może nastąpić przez przykładowo wyliczone przez ustawodawcę zachowania w postaci krzyku, hałasu, alarmu lub innego wybryku, a zatem takie zachowanie się człowieka, które odbiega od powszechnie, zwyczajowo przyjętych norm postępowania w określonej sytuacji, czyli w danym miejscu, czasie i okolicznościach, i które jest zdolne zakłócić spójność, porządek publiczny, spoczynek nocny albo też wywołać zgorszenie w miejscu publicznym. W przepisie § 2 penalizowane jest zachowanie przewidziane w § 1 podjęte pod m.in. pod wpływem alkoholu.

Do zaistnienia wykroczenia z art. 65 § 1 kw wymagane jest wprowadzenie w błąd organu państwowego lub instytucji upoważnionej z mocy ustawy do legitymowania co do tożsamości własnej lub innej osoby albo co do swojego obywatelstwa, zawodu, miejsca zatrudnienia lub zamieszkania. Wprowadzenie w błąd może nastąpić za pomocą słowa lub pisma albo takiego zachowania się sprawcy, które może prowadzić do wyciągnięcia błędnych wniosków przez uprawniony do legitymowania organ państwowy lub inną upoważnioną do tego instytucję; może ono nastąpić również przez zatajenie prawdziwego stanu rzeczy, np. przez podanie fałszywego nazwiska, imienia, zawodu czy miejsca zamieszkania (zob. wyrok SN z dnia 14 września 2004 r., IV KK 137/04, Prok. i Pr.-wkl. 2005, nr 2, poz. 9, s. 9). Przepis

§ 2 penalizuje natomiast nieudzielanie organowi, o którym mowa w § 1, wiadomości lub dokumentów odnośnie do okoliczności wskazanych w tymże § 1. O nieudzieleniu można tu mówić jedynie wtedy, gdy sprawca ma dokumenty przy sobie, a mimo to nie udostępnia ich żądającemu tego organowi lub odmawia podania danych ustnie.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, wina obwinionych jest ewidentna i została im udowodniona. B. A. (1), A. M., R. C. (1) i S. C. (1) w dniu 26 grudnia 2013r. ok. godz. 22.50 w O. przy ul. (...) będąc pod wpływem alkoholu, poprzez głośne rozmowy i krzyki zakłócili spoczynek nocny A. S. (1) oraz nie udzielili informacji co do tożsamości własnej umundurowanym funkcjonariuszom Policji, upoważnionym do legitymowania z mocy ustawy. Ponadto R. C. (1) wprowadził w błąd funkcjonariuszy Policji co do swojego imienia, nazwiska, daty i miejsca urodzenia oraz adresu zamieszkania. Czyny te wyczerpują znamiona wykroczeń z art. 51§2 kw i art. 65 §2kw (odnośnie A. M., B. A. i S. C.) oraz z art. 51§2kw i art. 65§1kw odnośnie obwinionego R. C.. Z mocy wymienionych przepisów obwinieni zostali skazani i wymierzono im kary jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionym kary Sąd miał na uwadze jedynie okoliczności obciążające leżące po ich stronie, bowiem nie dostrzegł okoliczności łagodzących. Przede wszystkim jest to zachowanie obwinionych podczas interwencji Policji – nie stosowanie się do poleceń, agresja słowna, wulgaryzmy. W przypadku A. M. jest to również karalność za wykroczenia (k. 56), zaś w przypadku S. C. za przestępstwa (k. 53-54).

W ocenie Sądu kary wymierzone obwinionym są adekwatne do stopnia ich zawinienia i społecznej szkodliwości czynów. Tak ukształtowane wpłyną na obwinionych wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełnią swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Obwinieni B. A. (1) i R. C. (1) zostali obciążeni kosztami postępowania i opłatami bowiem pracują i posiadają stały dochód. Informacje jakie posiadał Sąd na temat sytuacji materialnej A. M. i S. C. (1) pozwalały na stwierdzenie iż nie będą mogli ono ponieść kosztów postępowania bez uszczerbku dla utrzymania własnego.